

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Macherentini Societatis Iesv Theologi,
Explanatio Catechismi Catholici**

Macherentinus, Johannes

Colon., 1612

Et Dimitte Nobis Debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39397

Secundò, Verbum Dei lectum, vel auditum, vel interna inspiratione deuotè susceptum; quod est nobis curandum quotidie, ne vlla dies sine oratione meditatione que transeat; sed audiamus quotidie, quid in nobis loquatur Dominus.

Tertiò, sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, panis ille viuus è cælo delapsus, & *Ioan. 6.* hominum saluti admirabili Dei bonitate ac potentia consecratus, qui mirificè cum corpus, tum animã reficit, fouet, alit, sustentat; ac proinde quotidie spiritualiter, frequenter re ipsa, in sacramento accipiendus est.

ET DIMITTE NOBIS DEBITA
nostra, sicut & nos dimittimus
debitoribus nostris.

Quid sibi vult quinta petitio?

SEquentibus petitionibus rogamus à nobis tria malorum genera dimoueri, præterita, præsentia, & futura, & quinta quidem ista petitione conamur amoliri mala præterita, hoc est, peccata à nobis commissa, petimusque primò omnia peccata nobis gratis condonari, per Christi passionem; venialia quidem per hanc orationem, aliãque media, quibus illa pro sua misericordia & benignitate clementissimus DEVS, remittere solet, vt est asperio aquæ benedictæ, confessio, sacerdotalis benedictio: Mortalia verò, per
pœni-

pœnitentiæ Sacramentum, quod nobis rogamus suis temporibus impertiri, ne sine eius beneficio ex hac vita discedamus.

Secundò, gratiam rectè confitendi coram Sacerdote de peccatis nostris, recentem peccatorum memoriam, sincerum dolorem propter offensum Saluatorē, constans emendationis propositum, integram peccatorum omnium, apud vicarium Christi enumerationem, voluntatem & facultatem pro delictis satisfaciendi, & quæ iniuste alijs ablata fuerunt, siue res sit, seu fama, seu honor, quo par est modo, restituendi.

Tertiò, si quo casu non sit integrum peccata confiteri, atque ex hac vita migrandum sit absque pœnitentiæ Sacramento; ut veram largiatur contritionem, cuius virtute, cum desiderio cōfitendi, peccata deleantur.

Quartò, ut pœnam peccatis debitam clementer relaxet, omniaque quæ agimus & patimur, in satisfactionem peccatorum suscipiat.

Quintò, ut media suggerat, & donet vitandi in posterum peccata; singula porro verba huius petitionis vim habent suam.

DIMITTE

Cur rogamus debita dimitti?

VT significetur primò, Deum solum offendi

fendi peccatis omnibus, etiam illis, quæ in proximos committuntur.

Secundò, Deum solum dimittere: nam Sacerdotes sunt eius ministri, per quos, ceu per vicarios ipse verba Sacramentorum profert.

Tertiò, neminem mortalium esse soluendo; itaque precamur, vt gratis dimittat, Christi que passionem, pro peccatis nostris accipiat.

Quartò, adferendas esse conditiones eius, qui veniam petit, quæ sunt, vt doleat de offensa, vt statuatur in posterum non offendere, vt speret veniam.

N O B I S

Dictio (nobis) quid hoc in loco indicat?

Significantur primò, hanc orationem esse communem, qua quisque sic sibi orat peccata condonari, vt pro proximis omnibus Christianis idem petat. Verè magna felicitas hominis Christiani, pro quo singuli Christiani, in quotidianis orationibus sunt solliciti.

Secundò, neminem omninò esse hominem, qui non solum humiliter, sed etiam veraciter (ait D. Aug.) hanc orationem dicere debeat, vt pote cui non desint peccata, saltem venialia,
sine

sine quibus vita ista non ducitur ; & forte
pœnæ aliquæ restant expiandæ.

D E B I T A

*Quamobrem peccata nostra debita
vocantur?*

Primò, quia præuaricatorem ad pœnam
diuinis legibus constitutam obligant, non
aliter atque humanarum legum violatores
pœnis suis obstricti tenentur.

Secundò, quia obligant ad restituendum
Deo ablatum honorem , irrogatam iniu-
riam, vsurpatam illicitam voluptatem : ista
enim quolibet mortali peccata commit-
tuntur.

Quantum porro debemus?

Horum debitorum magnitudo, tum ex
infinita maiestate Dei offensi æstimanda est,
ex qua infinitam sortiuntur ipsa malitiam
& turpitudinem, tum ex vilitate offendentis,
tum ex grauitate mali commissi ; quo
spreto Deo Opt. Max. transimus ad castra
aduersarij improbissimi tyranni, proculca-
toque Christi sanguine, & reiecta Spiritus
Sancti gratia, honorem Deo debitum, im-
pertimus sathanæ, vnde fit, vt omne pecca-
tum mortale, sempiterna supplicia apud in-
feros promereatur.

NO.

NOSTRA.

Quare vocantur Nostra debita?

Primò, quia pura nostra voluntate commissa.

Secundò, quia in nostris animabus hærent: Discimus igitur 1. peccatorum meminisse. 2. ea non extenuare, sed magnificare. 3. non alijs sed nobisipsis assignare.

Collige hinc fructum aliquem.

Excitatur in peccatore magna fiducia obtinendæ veniæ; quia Deus offensus, inuitat ad veniam petendam, petentibus liberaliter veniam offert.

Cum ceteras petitiones absolute posuerit Dominus, cur huic addit conditionem?

Primò, ut quia, nulla est maior gratia, *Vide cap. 4 de penitentia.* quam remissio peccatorum, qua peccator & hostis Dei, reconciliatur creatori suo, & ex reo inferni, transfertur in hæreditatem regni cælorum: ea gratia non tribuetur, nisi etiam ipsi aliquid præstemus.

Secundò, ut facilitatem obtinendi huius beneficij cognoscamus, quod à nobis ipsis Deus pndere voluit; ut si cõdonemus alijs; dimittatur etiam nobis: conditio quippe facillima est, & quam præstare possunt omnes, quæ non opere aut verbis, alioué labore indiget, sed sola voluntate perficitur. Sicut; est vocula similitudinis, includens conditionem.

ditio-

ditionem, si non ignoscamus, nec Deum nobis ignoturum. Rogamus itaque, ut quomodo nos dimittimus, ita dimittat Deus: si semel tantum, si solo verbo, si exigentes aliquam poenam, si imperfectè, ut pari modo nobiscum agat Deus.

Non licet à proximo quod debet postulare?

Hic de offensa agitur, non de debitis pecuniarijs, aut honore, fama que violata, quae sibi restitui quisque velle potest, & aliquando debet; sicut exposcere potest à lædente quandoque poenam, non ad vindictam, sed ad illius, vel aliorum utilitatem.

Abstinendum ne illi ab hac oratione qui non vult ignoscere?

Si quis in animū suum inducere non possit, aut nolit, ut proximo ignoscat, ei tamen oratione Dominica non est interdicendum, si illud (nos) non ad se referat, sed ad Ecclesiam, cuius ipse est membrum & pars: in qua Ecclesia boni non solum dimittunt, sed pro persecutibus etiam Deum precantur: sibi verò roget eundem animum dari, & inimicam voluntatem ad amorem & benevolentiam flecti.

ET